

باز آمد بوی ماه مهر

مهدی رضایی
سر دبیر

مَتّ خدای را عزوجل که طاعتش موجب قُربت است و به شکر اندرش، مزید نعمت. هر نفسی که فرو می‌رود، مُمدّ حیات است و چون بر می‌آید، مفرّح ذات. پس در هر نفسی دو نعمت موجود است و بر هر نعمتی شکری واجب. از دست و زبان که بر آید کز عهده‌ی شکرش به در آید

باز هم مهر شد و آغاز سال تحصیلی جدید، با افراد و اتفاقات تازه، باز هم در کنار هم دیدن‌ها، آموختن‌ها، خندیدن‌ها و گریستن‌ها. باز هم آمد بوی ماه مدرسه، بوی بازی‌های راه مدرسه.

الحمدلله با تلاش‌های مردم، به‌ویژه کارکنان محترم درمان، اوضاع کرونا هر چند هنوز ادامه دارد، تا حدودی کنترل و امید برای افزایش حضور بچه‌ها در مدرسه پررنگ شده است. امید است دوباره «بازی کردن»‌ها و «بدوبدو»‌ها شروع شود. دوباره جملات «بچه، بشین سرجات» و «همه‌ی دانش‌آموزان دفتر املاشون رو در بیان» در فضای کلاس طنین‌انداز شود. امیدواریم به فضل خدا به پایان کرونا نزدیک شده باشیم.

امسال تجربه‌ی جدیدی خواهیم داشت. با دانش‌آموزانی روبه‌رو می‌شویم که دو سال گذشته با سختی زیاد و از راه دور آموزش دیده‌اند؛ یکی کم و یکی زیاد، یکی با تلویزیون و یکی با برنامه‌ی

شاد، یکی باکیفیت بیشتر و یکی کمتر! پس باید آماده شویم برای پایه‌ی دومی که هنوز رفتار کودک پایه‌ی اولی دارد و پایه‌ی سومی که کودکی پایه‌ی اول را نیمه‌تمام گذاشته است. باید آماده شویم برای تقاضای فرستادن صوت و فیلم آموزشی، برای آموزش مجدد برپا و برجا، برای گله از حجم تکالیف، برای سختی تغییر مجدد دایره و تنظیم آموزش به فضای ترکیبی، ترکیبی از آموزش حضوری و استفاده از ظرفیت‌های رسانه‌ای و شبکه‌ی شاد.

مطمئنیم که این مرحله هم با تجربیات، خلاقیت‌ها و نوآوری‌های جدید همراه خواهد بود و خواهیم توانست برگ زیبای دیگری بر دفتر تاریخ آموزش و پرورش ایران ثبت کنیم، همان‌طور که در دو سال همراه با کرونا شاهد بودیم. چه روزگاری سپری شد بر تک‌تک ما وقتی دانش‌آموزان فقط یک اسم در فضای مجازی بودند و چند فایل! وقتی مجبور شدیم محتوای آموزشی را باز تولید کنیم و به انواع گوناگون آموزش متوسل شویم تا شاید بخشی از کاستی‌های آموزش از راه دور جبران شود.

به لطف خداوند، در جای‌جای کشور، همکاران عزیزی داریم که با دغدغه و تلاش مضاعف به دنبال تربیت نسل آینده‌اند؛ پوشش این فعالیت‌ها و نوآوری‌های صورت‌گرفته و البته کمک به ارتقای کیفیت زندگی شخصی و حرفه‌ای این عزیزان از رسالت‌های اصلی ما در مجله‌ی رشد آموزش ابتدایی است. می‌دانیم که روش یادگیری جمعی برای این منظور بسیار مثمر‌تر است. آموزشی که همگی هم‌زمان، هم در جایگاه آموزش‌دهنده و هم در جایگاه آموزش‌گیرنده حضور دارند. بنابراین از تک‌تک شما همکاران گرامی تقاضا می‌کنیم همانند سال‌های گذشته به ساخت تجربه‌ی یادگیری جمعی کمک کنید و ما با در ارتباط باشید؛ با ارسال نظر، نقد، پیشنهاد، معرفی مدرسه یا معلمی با شاخصه‌ای ویژه، نوشتن مقاله، ارائه‌ی تجربه و ... نشریه متعلق به شماست و همان‌طور که در شماره‌ی اول می‌بینید بستری برای ارائه‌ی محتوای تهیه‌شده از سراسر کشور است؛ از جزایر زیبای خلیج فارس تا مزارع سرسبز شمال و از پهنه‌ی دُرمانند شرق تا کوهستان‌های برفی غرب. از مقالاتی در سطح تحصیلات عالی تا تجربیاتی از یک کلاس درس. ان‌شاءالله در دوره‌ی جدید نیز همانند گذشته مقالات و آموزش‌های گوناگون و البته تجربیات شما همکاران عزیز را خواهیم داشت. تلاش کرده‌ایم تا موضوعاتی محوری برای شماره‌های این دوره برگزینیم و مطالب حول محور آن

«رُشد» شده‌اند. ناگفته پیداست که تولید یک نشریه حاصل تلاش چندین نفر در مدیریت داخلی مجله، تولید محتوا، ویراستاری، صفحه‌آرایی و ... است. این عزیزان بسان اعضای پشت صحنه‌ی یک فیلم سینمایی‌اند که حضورشان همیشگی و مؤثر است؛ ولی دیده نمی‌شوند.

رشد همواره در تلاش بوده که همراه شما باشد، به‌عنوان تسهیل‌گر فعالیت‌های شما، امیدواریم شما نیز نظرات خود را از ما دریغ نفرمایید. منتظر هستیم تا بشنویم از نظر شما جای چه موضوعات و چه مطالبی در مجله‌ی رشد آموزش ابتدایی خالی است؟

موضوعات ارائه شود. در این مسیر نگاهی جدی به روش‌های نوین آموزشی نیز خواهیم داشت.

و از آنجا که «من لم یشکر المخلوق، لم یشکر الخالق»، در پایان وظیفه دارم از شما بزرگوارانی که همیشه با پشتیبانی و همراهی خود باعث دلگرمی ما بوده‌اید تشکر کنم. همچنین قدردان زحمات همه‌ی عزیزانی باشم که نشریه‌ی رشد آموزش ابتدایی را از آغاز گام‌به‌گام پیش برده‌اند، به ویژه سرکار خانم محمودی که در سال تحصیلی پرفراز و نشیب گذشته به‌نیکویی سردبیر این مجله بودند، و البته تمامی همکارانی که در سایر بخش‌ها باعث رُشد